

SKYE TERRIER

Oprindelsesland: Storbritannien

Anvendelse: Terrier.
Klassifikation: FCI Gruppe 3 (Terriers),
Sektion 2 (Små terriers),
Uden brugsprøve.

Historie En af Skotlands ældste racer, tidligere kendt som Western Isles Terrier og har udvikler sig til den race, vi nu kalder Skye Terrier. Racen har en blanding af racer bag sig, herunder Cairn Terrier. En af de mest berømte hunde i racen var Greyfriars Bobby, der i Edinburgh, omkring 1858, indtog vagt ved sin herres grav på Gråbrødre Kirkegård, indtil hunden også døde. Greyfriars Bobby blev begravet i uindviet jord på kirkegården, og hans hengivenhed mindes ved en mindetavle på gaden, og på hans grav. Selv om hovedparten af Skye Terriers har opretstående ører, findes der også en variant med hængeører, hvor ørerne ligger fladt til skallen.

Helhedsindtryk: Lang og lavtbygget, dobbelt så lang som høj, med **pels af god længde**. Bevægelsen virker let og ubesværet. Kraftigt bygget bagpart, krop og kæbeparti.

Temperament: Elegant og værdig. En énmands-hund, der ikke har tillid til fremmede, dog aldrig bidsk

Hoved: Langt og kraftfuldt, idet styrken ikke må ofres for at opnå særlig stor længde.

Skalle : Moderat bred bagtil, gradvis aftagende mod det stærke næseparti.

<u>Stop</u> :	Let.
<u>Næse</u> :	Sort.
<u>Næseparti</u> :	Kraftigt.
<u>Kæber, bid</u> :	Stærke og lige kæber med perfekt og regelmæssigt saksebid, dvs at de øverste fortænder tæt overlapper de underste, og at biddet ligger vinkelret på kæberne.
Øjne:	Brune, foretrækkes mørkebrune, middelstore, tætsiddende og meget udtryksfulde.
Ører:	Stående eller hængende. Stå-ørerne er ikke store, smukt beklædt med frynser. Deres yderste rande er lodrette, mens inderkanterne skræner mod hinanden fra spidsen til skallen. De hængende ører er større og hænger lige ned. De ligger fladt, med forkanten tæt til hovedet.
Hals:	Lang, med en let nakkebue.
Krop:	Lang og lavtbygget. Siderne virker ret flade på grund af pelsen, der hænger lige ned.
<u>Ryg</u> :	Vandret og lige.
<u>Lænd</u> :	Kort.
<u>Bryst</u> :	Dybt. Brystkassen er oval. dyb og lang.
Hale:	Når halen bæres hængende, er den øverste del lodret, og den nederste halvdel bøjet bagud i en bue. I løftet stilling fortsætter den ryggens hældning uden at løftes højere eller rulle op. Den er forsynet med en smuk fane.
Lemmer:	
Forpart:	Forbenene er korte og muskuløse.
<u>Skuldre</u> :	Brede, slutter tæt til kroppen.
Bagpart:	Stærk og fyldig, godt udviklet og velvinklet. Benene er korte, muskuløse og lige set bagfra. Uden vildtkløer. <i>(NB – Fjernelse af vildtkløer er forbudt i Danmark).</i>
Poter:	Forpoterne er større end bagpoterne og peger direkte fremefter. Tykke trædepuder og stærke kløer.
Bevægelse:	Benene føres lige fremefter under bevægelsen. Set forfra udgør forbenene en fortsættelse af frontens lige linie, idet forpoterne har samme indbyrdes afstand som albuerne. Den mest betydende del af fremdriften leveres af bagbenene, der føres lige fremefter. Forbenene har godt fremgreb uden at løftes for meget. Bevægelsen som helhed beskrives som fri, aktiv og ubesværet og virker ganske flydende.
Pels:	
<u>Hårlag</u> :	Dobbelt pels. Underulden er kort, tæt tilliggende, blød og ulden. Dækpelsen er af rimelig længde lang og hård, lige, fladtliggende og uden krøl aldrig så lang at den hindrer fri aktion. På hovedet er pelsen mere kort og blød og hænger som et slør ned over pande og øjne, men ikke så meget at hundes udsyn hindres . Den går i ét med pelsen på siderne og omkranser ørerne med frynser, der lader ørernes form komme til syne.
<u>Farve</u> :	Sort, mørke- eller lysegrå, fawn eller creme, alle med sorte hårspidser. Ensfarvet i alle farver, der gerne må rumme nuancer af samme farve, og en lysere underuld, når blot næse og ører er sorte.
Størrelse:	Idealhøjde 25 – 26 cm. Længde fra næse til halespids 103 cm. Tæver er lidt mindre, men i de samme proportioner.
Fejl:	Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang.

Hunde, som tydeligt viser tegn på fysiske eller adfærdsmæssige abnormiteter, skal diskvalificeres.

Bemærk: Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:
Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Ω Ω Ω

Standarden udgivet af FCI 13.10.2010

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité,

JANUAR 2013

De seneste ændringer er i fed skrift.

☒ ☒ ☒ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i AUGUST 2005 ☒ ☒ ☒